

end den, der var praktiseret ved Blyantsfabrikken „Viking“.

Finansministeren (N. Neergaard): Til det ærede Medlem Hr. Borgbjerg vil jeg kun sige, at der ogsaa under Krigen er foretaget væsentlige Forarbejder til Toldlovsforslaget; og Toldadministrationens Overvejelser af det foreliggende Materiale fra tidligere Tid begyndte flere Maaneder tidligere paa Aaret 1921, end det ærede Medlem angiver.

Til det ærede Medlem Hr. Rode skal jeg sige, at hvis Toldlovsforslaget kommer til Afstemning her i dette Ting, vil det ærede Medlem erfare, at om end der naturligvis kan ønskes Ændringer paa enkelte Sætsler ogsaa fra mit Partis Side, staar mit eget Parti fuldstændig bag ved dette Lovforslags Princip og bag ved Forslaget som Helhed. Det ærede Medlem kunde ikke forstaa mine Udtalelser om den forholdsvise Lethed, hvormed Toldændringer, som alle er gaaet i Retning af betydelige Toldforøgelser, er gennemført i andre Lande, idet det ærede Medlem udtalte, at der jo i alle Lande stod Beskyttelsesmænd mod Frihandelsmænd. Ja, det er rigtigt nok, men det ærede Medlem glemmer, at der i de paagældende Lande har været et meget stort parlamentarisk Flertal, som i det væsentlige har været beskyttelsesvenligt eller i hvert Fald ikke har rejst nogen Modstand mod Beskyttelsen. Derved er det i en Række af Lande, som jeg ikke behøver at nævne for det ærede Medlem, blevet forholdsvist let fra Ministeriernes Side at gennemføre endogsaa meget betydelige Toldforhøjelser; her derimod er Forholdene ganske anderledes, her staar de principielle Modsætninger meget skarpere overfor hinanden.

Det ærede Medlem kunde ikke se, at Værditold havde noget med Frihandel at gøre. Jeg tror, at det ærede Medlems Beskæftigelse med Toldspørgsmaal ikke gaar saa overvættets langt tilbage i hans Liv; thi ellers maatte det være gaaet op for ham, at Princippet Værditold har overmaade meget med Princippet Frihandel at gøre. Hvis det ærede Medlem vil undersøge Forhandlingerne i Toldkommissionen i 90erne og senere Tolddebatter, vil det ærede Medlem se, at de, der regner sig for Frihandelsmænd, selv om de kan være det i mere eller mindre radikal Retning, har hævdet, at Værditold er et af de vigtigste Principper set fra et Frihandelsstandpunkt. Og hvorfor? Fordi der

blandt den Række prohibitive Sætsler, som der er i vor Toldlovgivning og nødvendigvis maa være overalt, hvor man har Vægttoldprincippet, er en stor Mængde af de jævne og billigste Forbrugsvarer, som har en Beskatning af 30—40—50 pCt., for manges Vedkommende op til 60—70 pCt.; det er et faktisk Indførselsforbud her i Landet, men dette kan vanskeligt være anderledes med Vægttoldsætsler, som dog skal indbringe passende Beløb i Statskassen. Forandrer man det til Værditold, forsvinder disse prohibitive Toldsætsler, overalt indtræder Toldsætsler, som, selv om de er 10—15 pCt. af Værdien, dog altid tillader Indførsel og tillader Konkurrence. Dernæst holder Frihandelsmænd paa Værditolden, fordi den klart og bestemt viser, hvor stor Beskyttelsen er, der kan ikke indsmugles en eksorbitant høj Beskyttelse, som skjuler sig i Vægttolden; det er en anden Grund. Og endelig rent praktisk set vil Værditold, paa Grund af den Karakter, Vægttolden har og maa have, netop for de billigste og mest kurante Varers Vedkommende betyde en ganske overordentlig Nedgang, en Nedgang, som ogsaa absolut set i Forhold til den nuværende Toldbyrde er en Nedgang. — Det ærede Medlem talte om Principløshed i Toldlovsforslaget. Overalt er det Princip iagttaget, at man bestemmer Toldprocentens Højde under Hensyn til Varens Betydning for Forbruget, saaledes at man lægger de højeste Toldsætsler paa Varer, der har en vis Karakter af Luksusvarer.

Iøvrigt, hvis det ærede Medlem havde Ret i sin Karakteristik af Toldlovsforslaget, begriber jeg virkelig ikke, hvorfor det har fundet en saa fanatisk og forbitret Modstand fra protektionistisk Side, som det har. Men det ærede Medlem ser ogsaa bundforkert paa det; thi det, der er Spørgsmaalet protektionistisk set, er ikke, om der, naar Priserne har forandret sig saa overordentlig meget, som Tilfældet har været i de sidste Aar, svares en absolut Toldafgift, der er noget større eller mindre end den efter Toldloven i 1913, men Spørgsmaalet er om det Procentforhold, Tolden staar i til Varens Værdi. Og her er Forholdet dette, at Beskyttelsen i Virkeligheden er forringet ved dette Toldlovsforslag, idet Procentens Forhold til Varens Værdi aldeles gennemgaaende er formindsket, endda meget betydeligt; og for en stor Mængde Varer, netop af dem, som hører til det almindelige Forbrug, er ogsaa det absolutte Toldbeløb væsentlig for-